

Arrest

nr. 317 319 van 26 november 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: 1. X
 2. X
handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat P. ROBERT**
 Sint-Quentinstraat 3/3
 1000 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Peruaanse nationaliteit te zijn en handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X en X op 29 februari 2024 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 23 januari 2024 waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 september 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. CORNELIS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. D'HONDT, die loco advocaat P. ROBERT verschijnt voor de verzoekende partijen en van attaché K. PAPPAERT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De eerste en de tweede verzoekende partij dienen op 30 november 2021 elk een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden.

Inzake deze verzoeken beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 25 oktober 2022 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Bij arrest nr. 288 067 van 25 april 2023 beslist ook de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) om hen niet te erkennen als vluchteling en om hen de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren.

1.2. De eerste verzoekende partij dient op 28 maart 2023 een aanvraag in om te worden gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Ook voor de minderjarige L.A. wordt op 28 maart 2023 een aanvraag ingediend om te worden gemachtigd tot een verblijf van meer dan drie maanden op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 30 augustus 2023 actualiseren de verzoekende partijen de beide aanvragen.

Inzake de aanvraag die was gesteund op de medische problemen van de eerste verzoekende partij beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie op 23 januari 2024 tot een tijdelijke verblijfsmachtiging van de verzoekende partijen voor de duur van één jaar. De arts-adviseur die advies uitbracht stelt een herevaluatie voor na één jaar.

De aanvraag die was gesteund op de medische problemen van de minderjarige L.A. wordt op 23 januari 2024 door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie ontvankelijk doch ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 28.03.2023 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

*[C.S., J.A.] [R.R. ...], geboren te [...] op [...]
[C.B., G.M.] [R.R. ...], geboren te [...] op [...]
+ kinderen
[C.C., L.A., geboren op [xx.xx.2015]
[C.C., T.J., geboren op [xx.xx.2020]
[C.C., M.V., geboren op [xx.xx.2021]
adres: [...]
nationaliteit: Peru*

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medisch elementen aangehaald voor [C.C.,L.A.] die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch advies arts-adviseur dd. 22.01.2024)

Derhalve

- 1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of*
- 2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.*

Wij herinneren eraan dat de arts van de Dienst Vreemdelingenzaken enkel een advies dient te geven over de medische aspecten, gestaafd door een medisch attest (zie in dit verband het Arrest RvS 246385 van 12.12.2019). Bijgevolg kan in het kader van dit advies geen rekening worden gehouden met gelijk welke interpretatie, extrapolatie of andere verklaring van de verzoeker, zijn raadsman of elke andere persoon buiten de medische wereld betreffende de medische situatie (ziekte, evolutie, mogelijke complicaties...) van de zieke persoon.”

Het advies van een arts-adviseur van 22 januari 2024 waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen en dat de verzoekende partijen samen met deze beslissing ter kennis wordt gebracht, en dat bijgevolg kan worden geacht integraal deel uit te maken van de motivering van de beslissing, luidt als volgt:

"Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 14.06.2023.

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

Medische Attesten.

1. *Standaard Medisch Getuigschrift — 24/08/2023 — Dr. [P.D.], pediatrie*
2. *Consultatieverslag neuropediatrie — 07/08/2023 — Dr. [P.D.]*
3. *Consultatieverslag neuropediatrie — 14/06/2023 — Dr. [P.D.]*
4. *Bevestiging opname en operatie neurochirurgie — 1 1/09/2023 (2x)*
5. *Medisch verslag in het Spaans uit Peru*
6. *Consultatieverslag neuropediatrie — 13/02/2023 — Dr. [C.L.]*
7. *Multidisciplinair verslag — 13/02/2023 — Dr. [C.L.]*
8. *Consultatieverslag neurologie — 14/1 1/2022 — Dr. [P.D.]*

Actuele aandoeningen:

1. *Status post CVA op leeftijd 11 maanden: linker hemiparese (plegie? Onduidelijk)*
 2. *Refractaire focale epilepsie. Tot 6 aanvallen per dag. Met bewustzijnsverlies.*
- Zou op 12/09 een neurochirurgische ingreep ondergaan met als doel de epilepsie te behandelen.*

Huidige behandeling:

1. *Opvolging (kinder) neurologie*
2. *Opvolging (kinder) neurochirurgie*
3. *Kinesitherapie/revalidatie*
4. *Frisium — Clobazam. benzodiazepine*
5. *Topamax — Topiramaat, breed spectrum anti-epileptica*

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

1. *Informatie afkomstig uit de MedCOL-databank die niet-publiek is1:*

Aanvraag MedCOL van 26.06.2023 met het unieke referentienummer 16996

Aanvraag MedCOL van 14.07.2023 met het unieke referentienummer 17054

Voor deze casus werd een MedCOL aanvraag ingediend voordat we de extra informatie toegestuurd kregen. Alle vragen zijn dus beantwoord in deze MedCOL behalve die van de beschikbaarheid van een neurochirurg, dat wordt in een 2 de MedCOL beantwoord.

[...]

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat de nodige behandeling beschikbaar is in Peru

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel afgegeven worden op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds.... Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen. Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in zijn land van herkomst of het land waar zij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

Peru heeft een complex en zeer gefragmenteerd gezondheidszorgsysteem. Het is voornamelijk onderverdeeld in een publieke en een private sector. Deze twee sectoren zijn op hun beurt weer

onderverdeeld in verschillende sub sectoren. Alle sub sectoren werken verticaal met weinig coördinatie, weinig complementariteit en met een hoge mate van overlap. Dit resulteert in een systeem dat bestaat uit verschillende zorgverleners en verzekeringsinstellingen.²

De publieke gezondheidssector bestaat uit vier sub sectoren (aanbieders) van gezondheidszorg: De MINSA, de Sociale Seguro Social de Salud (EsSalud), het Ministerie van Defensie (voor leden van het leger) en het Ministerie van Binnenlandse Zaken (voor leden van de Nationale Politie). Afhankelijk van hun financieringsbron kunnen deze behoren tot het gesubsidieerde stelsel (MtNSA) of tot het contributieregime (EsSalud, het leger en de Nationale Politie). MINSA is de belangrijkste zorgverlener in Peru. Het biedt gezondheidszorg aan meer dan 50% van de bevolking van het land. EsSalud. Naast de publieke gezondheidssector bestaat er in Peru een uitgebreide private gezondheidssector.³

Sinds 2009 is er een universele ziektekostenverzekering met een lijst van ziekten en het minimumpakket aan gezondheidsdiensten dat door alle verzekeringsinstellingen moet worden gedekt. Er zijn verschillende soorten verzekeringen die kunnen onverdeeld worden in twee categorieën: door de staat gesubsidieerde verzekeringen of verzekering gebaseerd op eigen bijdragen. Iedereen kan zich aansluiten bij de door de staat gesubsidieerde verzekering, ofwel het Seguro Integral de Salud — SIS. Er wordt voorrang gegeven aan de armen en kwetsbare groepen. Het SIS biedt gezondheidsdiensten aan de verzekerde bevolking via de gezondheidsfaciliteiten van het MINSA. Binnen het SIS zijn er verschillende verzekeringsschema's en de voorwaarden verschillen van schema tot schema. Binnen het SIS is er 1 schema dat gratis is en wordt volledig gesubsidieerd. 51,6% van de Peruviaanse bevolking is verzekerd onder het SIS.⁴ EsSalud is de op bijdragebetaling berustende ziektekostenverzekering. De aansluiting is verplicht voor de volgende groepen: werknemers in de publieke en private sector; zelfstandigen; leden van coöperatieve ondernemingen; huishoudelijk werknemers; werknemers en zelfstandigen in de landbouw en de visserij; en gepensioneerden. Ook binnen deze verzekering bestaan er verschillende verzekeringsschema's.⁵ Naast deze publieke verzekeringen bestaan er in Peru nog verschillende verzekeringsmaatschappijen waar een private verzekering kan aangesloten worden.⁶

De vader van betrokkene legt geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid voor en bovendien zijn er geen elementen in het dossier die erop wijzen dat hij geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in zijn land van oorsprong. Niets laat derhalve toe te concluderen dat hij niet zou kunnen instaan voor de eventuele kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. Uit de asielaanvragen van de ouder van betrokkene blijkt dat de grootouders en nog verschillende tantes en nonkels van betrokkene in het herkomstland wonen. Het 'ijkt dus erg onwaarschijnlijk dat zij geen beroep kunnen doen op hun familiaal netwerk voor eventuele opvang en/of financiële steun.

Het feit dat een behandeling moeilijk toegankelijk zou zijn omwille van logistieke, praktische of geografische redenen is op zich geen doorslaggevend element (arrest 46553/99 van 15 februari 2000 van het EHRM, de zaak SCC vs Zweden of arrest 17868/03 van 22 juni 2004 van het EHRM, de zaak Ndangoya vs Zweden).

Niets verhindert betrokkene derhalve om terug te keren. Het staat hem en zijn familie vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Reïntegratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en re-integratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomens genererende activiteiten. Reïntegratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een CUTSUS of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage

Conclusie:

Betrokkene is een jongen van 8 met linker hemiparese en epilepsie. Hij wordt hiervoor in België behandeld. Ons onderzoek toont aan dat de behandeling in Peru kan worden verdergezet. Derhalve kan uit het voorgelegd medisch dossier niet worden vastgesteld dat betrokkene actueel lijdt aan een levensbedreigende ziekte die een imminent gevaar oplevert voor zijn leven of zijn fysieke integriteit waardoor de betrokkene niet in staat zou zijn om te reizen.

Uit het voorgelegd medisch dossier kan ook niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling bij terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft aangezien de adequate behandeling daar beschikbaar en toegankelijk is."

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Niettegenstaande de verzoekende partijen thans reeds tijdelijk zijn gemachtigd tot een verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, en dit ingevolge de verblijfsaanvraag die steunde op de medische problemen van de eerste verzoekende partij, betogen zij dat zij een belang behouden bij het aanvechten van de bestreden beslissing die handelt over de gezondheidsproblemen van de minderjarige L.A. en dit op volgende gronden:

“Verzoekers werden, overeenkomstig de beslissing van 23.01.2024, in het bezit gesteld van een A-kaart. De aanvraag tot machtiging tot verblijf, ingediend op basis van artikel 9ter van de wet van 15.12.1980 en gegrond in de medische aandoening van verzoekster, werd als ontvankelijk en gegrond verklaard.

Verzoekers behouden echter hun belang bij huidige procedure omwille van de inherente tijdelijke en precaire aard van het verblijfsrecht dat hen toegekend werd. Hun verblijfsrecht is slechts een jaar geldig en de verlengingsvoorwaarden zijn verbonden aan de medische aandoening van verzoekster. Indien de voorwaarden voor de verlenging niet langer vervuld zijn - omdat verzoekster in volledige remissie zou zijn of omdat de behandeling van verzoekster plots wel beschikbaar zou zijn in Peru - zullen zij hun verblijfsrecht verliezen.

Verzoekers zijn echter van mening dat de medische aandoening van [L.A.] een terugkeer naar Peru eveneens onmogelijk maakt. Zij hebben aldus een belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing. Dit zou namelijk als gevolg kunnen hebben dat verzoekers hun recht op verblijf zouden kunnen behouden, zelfs als er een verandering zou zijn in de medische situatie van verzoekster die de verlenging van hun huidig verblijfsrecht niet langer zou rechtvaardigen.

Zij verwijzen hiervoor naar de rechtspraak van Uw Raad in een arrest nr. 205 182 van 12 juni 2018:

“De Raad volgt verzoekster waar zij stelt dat haar huidige verblijfsmachtiging een tijdelijk verblijf betreft zonder zekerheid van verlenging. Het verblijf onder de A-kaart is precair nu verzoekster dient te voldoen aan de in artikel 9bis van de Vreemdelingenwet gestelde verblijfsvoorwaarden. Deze voorwaarden zijn fundamenteel verschillend van de verblijfsvoorwaarden, gesteld voor de toekenning en verlenging van een verblijfsaanvraag conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Hierbij kan er bovendien op gewezen worden dat voor een vreemdeling die stelt te lijden aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor haar leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in haar land van herkomst of het land waar zij verblijft, een verblijfsmachtiging conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet haar een groter voordeel kan opleveren dan de verblijfsmachtiging dewelke zij heeft verkregen op een andere grond (cf RvS 8 december 2015, nr. 233.168; het verkregen verblijf in casu betrof een verblijf als student). De Raad wijst erop dat artikel 13, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet voorziet in de toekenning van een onbeperkt verblijfsrecht voor vreemdelingen die reeds 5 jaar een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet genieten. Dit geldt niet voor een verblijfsmachtiging op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Verzoekster heeft bovendien belang bij de mogelijkheid om verblijfsmachtiging op grond van beide voorgaande rechtsgronden te verkrijgen, zodat zij indien de verlenging van haar A-kaart niet wordt toegekend, zij alsnog een vangnet heeft om haar legaal verblijf verder te kunnen zetten op grond van een eventueel verblijf op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Er kan worden opgemerkt dat dit vangnet van een medisch verblijf niet steeds kan worden verkregen middels een nieuwe verblijfsaanvraag conform artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, gelet op het gestelde in artikel 9, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, dat voorziet dat een volgende verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk kan worden verklaard (cf. RvS 8 december 2015, nr. 233.168).”

Dezelfde redenering is, zoals hierboven uiteengezet, toepasbaar op verzoekers' situatie.”

2.2. In zijn nota met opmerkingen werpt verweerder de volgende exceptie van niet-ontvankelijkheid van het beroep op:

“Verzoeker heeft geen belang bij een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing.

Er dient immers te worden opgemerkt dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de Vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Dit belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van de indiening van het beroep tot nietig-verklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad voor Vreemdelingen-betwistingen (R.v.St. nr. 69.601, 14.11.1997, TB.P. 1998, 614; R.v.St. nr. 46.528, 16.03.1994, R.A.C.E. 1994, z.p.).

Een eventuele vernietiging kan verzoeker dan ook geen voordeel meer opleveren (R.v.St. nr. 109.731 van 13 augustus 2002; R.v.V. nr. 18.973 van 21 november 2008).

Gelet op het bovenstaande is de verwerende partij de mening toegedaan dat het door de verzoekende partij ingestelde beroep tot nietigverklaring gericht tegen de beslissing niet ontvankelijk is, bij gebrek aan belang.”

2.3. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij voormeld artikel 39/56 in de Vreemdelingen-wet werd ingevoerd (*Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 118) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip belang kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037). Opdat de verzoekende partijen een belang hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij zijn gegriefd door de bestreden rechts-handeling en dat zij een nadeel ondervinden. De vernietiging van de bestreden handeling moet de verzoekende partijen bovendien enig voordeel opleveren, hoe miniem ook, en dus een nuttig effect sorteren. Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

De Raad moet allereerst vaststellen dat de verwerende partij in haar nota met opmerkingen weliswaar aanvoert dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij een eventuele nietigverklaring van de bestreden beslissing omdat deze hen niet langer tot voordeel kan strekken, maar dat zij volledig in gebreke blijft toe te lichten op welke grond het belang precies in vraag wordt gesteld. Ook neemt de verwerende partij niet de moeite om concreet in te gaan op het betoog van de verzoekende partijen in hun inleidende verzoekschrift waarom zij van mening zijn dat zij een belang behouden bij de thans gevoerde procedure ondanks hun huidige verblijfsmachtiging op grond van de gezondheidsproblemen van de eerste verzoekende partij.

De Raad is van oordeel dat minstens de minderjarige verzoekende partij L.A. een belang behoudt bij een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing, nu een verblijfsmachtiging op grond van zijn eigen gezondheidsproblemen hem verblijfsrechtelijk een belangrijker of groter voordeel biedt dan zijn huidige verblijfsmachtiging op grond van de gezondheidsproblemen van zijn moeder. De verblijfs-machtiging die hij thans geniet, is immers beperkt tot één jaar en de verlenging ervan is afhankelijk, niet van zijn eigen gezondheidstoestand, maar wel deze van zijn moeder. Bij de beslissing tot verlenging van zijn verblijfsmachtiging zullen zijn eigen medische problemen geen enkele rol spelen. Terzelfdertijd volgt uit artikel 9, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet dat bij een ongewijzigde situatie op gezondheidsvlak van de minderjarige L.A. een nieuw in te dienen aanvraag om verblijfsmachtiging op grond van zijn gezondheidsproblemen onontvankelijk zal worden verklaard bij gebrek aan nieuwe elementen (zie ook RvS 8 december 2015, nr. 233.168). Ten slotte wordt nog opgemerkt dat de wetgever in de voorliggende situatie ook niet heeft voorzien dat de aanvraag om verblijfsmachtiging die steunde op de medische problemen van de minderjarige L.A. zonder voorwerp wordt (zie artikel 9ter, § 7 van de Vreemdelingenwet).

De verzoekende partijen kunnen dus worden gevolgd in hun betoog dat, minstens in hoofde van de minderjarige L.A., er nog steeds een actueel belang bestaat. De exceptie van niet-ontvankelijkheid in de nota met opmerkingen van verweerder wordt verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. De verzoekende partijen voeren in een enig middel de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van de artikelen 9ter en 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij verstrekken de volgende toelichting bij hun middel:

“Voorafgaande opmerking

Verzoekers hebben de toegang tot het administratief dossier gevraagd. Zij hebben geen toegang gekregen binnen een nuttige termijn voor het indienen van huidig beroep.

Verzoekers behouden zich het recht om hun argumentatie aan te vullen na consultatie van de stukken in het administratief dossier.

Eerste onderdeel

De bestreden beslissing baseert zich op het medisch advies van de arts-adviseur dd. 22.01.2024 waarin wordt verwezen naar twee MedCoi rapporten van 26.06.2023 (nr. 16996) en 14.07.2023 (nr. 17054). Deze rapporten zouden moeten aantonen dat zowel de medische opvolging als de medicamenteuze behandeling van het kind [L.A.] beschikbaar is in Peru.

Er wordt echter niet meegedeeld waar deze behandelingen beschikbaar zijn. Er wordt evenmin meegedeeld of deze beschikbaarheden betrekking hebben op privé of publieke faciliteiten.

Hierdoor wordt niet gegarandeerd dat verzoekers een effectieve toegang zouden hebben tot deze behandelingen.

De uittreksels uit de MedCoi databanken zijn aldus onvolledig. Hierdoor schendt de bestreden beslissing haar motiveringsplicht en, bijgevolg, de artikelen 9ter en 62, §2 van de wet van 15.12.1980, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.7.1991 en het zorgvuldigheidsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Tweede onderdeel

Verzoekers verwezen in hun schrijven van 30.08.2023 naar de ineffectieve medische behandeling van [L.A.] in Peru:

Dr. [D.] bevestigt dat [L.] neurochirurgie moet ondergaan, meer specifiek epilepsiechirurgie om zijn epilepsie onder controle te krijgen (stuk 8). De ingreep is voorzien voor 11.09.2023. Deze chirurgie werd nooit voorgesteld in Peru, waaruit duidelijk blijkt dat de behandeling in het land van herkomst niet adequaat was. Zo blijkt ook uit een medisch rapport van 19.11.2021 m.b.t. de epilepsie van het kind dat er geen alternatieve zorgen van behandeling gezocht werd en de medicatie (die niet efficiënt genoeg was om zijn epilepsieaanvallen te onderdrukken) gewoon verdergezet werd.

Hierop wordt noch in de bestreden beslissing, noch in het medisch advies antwoord geboden.

Het medisch advies verwijst enkel naar de MedCoi uittreksels en een theoretische uiteenzetting van de Peruaanse ziektekostenverzekeringen.

Dit is echter geen antwoord op de argumenten die verzoekers aanhaalden,

Zij hadden namelijk uitdrukkelijk uitgelegd, aan de hand van medische attesten, dat het kind [L.A.] niet op adequate wijze verzorgd werd in Peru. Er werd een ineffectieve behandeling voorgeschreven die geen enkele verlichting bood voor de zware epilepsieaanvallen waaronder [L.A.] leed.

Dit is geen kwaliteitsprobleem. Indien er enkel een behandeling voorgeschreven wordt die volledig ineffectief is voor de concrete medische aandoening van verzoeker, betekent dit dat er geen adequate behandeling beschikbaar was in het land van herkomst.

Hierop wordt echter geen antwoord geboden waardoor de bestreden beslissing de artikelen 9ter en 62, 52 van de wet van 15.12.1980 en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.7.1991 schendt.

Derde onderdeel

De bestreden beslissing verwijst, m.b.t. de beschikbaarheidsanalyse van de medische behandelingen in Peru naar twee MedCoi rapporten van 26.06.2023 (nr. 16996) en 14.07.2023 (nr. 17054).

Verzoekers haalden in hun aanvullend schrijven van 30.08.2023 aan dat:

"[L.A.] heeft nood aan opvolging door een pediater en een neuropediater. De beschikbaarheid van dergelijk gespecialiseerde artsen is onvoldoende in Peru. Zo stelt het volgende onderzoek:

"In Peru zijn er niet genoeg specialisten in neuropediatrie om aan de grote vraag te voldoen. In de historische context: in 1992 begon het residentieprogramma kinderneurologie aan de Universidad Peruana Cayetano Heredia, gevestigd in het Hospital Nacional Cayetano Heredia, en sindsdien zijn er 16 specialisten opgeleid; en in 2009 begon het aan de Universidad San Martin de Porres, gevestigd in het Hospital Edgardo Rebagliati, waar 4 specialisten afstudeerden. Met de in het buitenland opgeleide artsen en afgestudeerden met werkervaring erbij t hebben we 28 neuropsychiaters en ongeveer 12 neurologen die zich met deze specialisatie bezighouden. "

De afwezigheid van voldoende gespecialiseerd medisch personeel heeft tot gevolg dat [L.A.] geen gegarandeerde toegang zal hebben tot de zorgen en medische opvolging die hij behoeft. "

De MedCoi rapporten specificeren zelf dat:

"Bij het zoeken naar beschikbaarheid is de verstrekte informatie beperkt tot de beschikbaarheid van een medische behandeling in het land van herkomst."

Waar verzoekers aldus aanhaalden dat er een groot tekort is aan gekwalificeerd personeel, kan het niet volstaan om te verwijzen naar één enkele instelling waar de noodzakelijke behandeling aanwezig zou zijn.

Indien er onvoldoende gespecialiseerde artsen zijn voor een te groot aantal patiënten, kan de effectieve toegang van verzoeker tot de noodzakelijke opvolging niet gegarandeerd worden.

De bestreden beslissing biedt hier echter geen enkel antwoord op. Zij schendt hierdoor de bepalingen zoals opgenomen in het middel.

Vierde onderdeel

In het medisch advies van de arts-adviseur wordt een theoretische uiteenzetting gedaan van de bestaande ziektekostenverzekeringen in Peru.

Verzoekers haalden echter in hun begeleidend schrijven van 30.08.2023 aan dat er ernstige problemen zijn met de ziektekostenverzekeringen in Peru:

Cons:

- Only certain hospitals/facilities are able to provide care to certain people

- Majority of these facilities are concentrated in Lima and dense urban areas, leaving rural areas with extreme access challenges
- With 60%+ of the population dependent on MINSA, wait times can become extreme
- Private insurance is expensive and covers only 10% of the population
- Peru is regarded as having one of the worst financed healthcare systems in the world - a primary reason is due to low wages across the board in Peru

Een theoretische uiteenzetting van de bestaande systemen biedt aldus geen volwaardig antwoord op de door verzoekers aangehaalde bewijsstukken, die de concrete pijnpunten van het systeem aanhaalden.

De voorwaarden die door het ERHM vastgelegd werden in Paposhvili⁸ vereisen een effectieve toegang tot de nodige medische behandelingen. Indien er echter geen verzekering kan tussenkomen in de kosten voor verzoekers' behandeling, moet de conclusie getrokken worden dat zij hiertoe geen effectieve toegang zullen hebben.

Verzoekers hebben in hun begeleidend schrijven uiteen gezet wat de kosten van de behandelingen zouden betekenen voor het gezin:

"De kost van Topamax in Peru komt neer op 128,00€ voor een doos van 28 tabletten van 25mg, waarvan [L.A.] er twee per dag moet nemen. Met een doos komt hij aldus 14 dagen toe. Per maand komt dit aldus neer op een kost van 256,00€ enkel en alleen voor het medicament Topamax.

De kost van Clobazam (Frisium) komt neer op zo'n 20,00€/50 dagen.

Op anderhalve maand lopen de kosten op tot 276,00€, en dit enkel voor de in te nemen medicatie. Dit is buiten de kosten geteld van de neuropediater, pediater, kinesitherapeut en te komen operatie."

Verzoekers hebben in concreto aangetoond dat de kosten te zwaar waren voor het gezin om te dragen. Tegenpartij beperkt zich in haar antwoord ertoe te verwijzen naar een theoretische uiteenzetting van het Peruaans systeem.

Dit is geen afdoend, concreet antwoord op de aangehaalde elementen. De bestreden beslissing schendt aldus artikel 3 van het EVRM, de artikelen 9ter en 62, S2 van de wet van 15.12.1980, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.7.1991 en de zorgvuldigheidsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."

3.2. Verweerder repliceert in zijn nota met opmerkingen als volgt:

"Artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen, zodat de bestuurde kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

De bestreden beslissingen geven duidelijk de determinerende motieven aan op grond waarvan ze zijn genomen.

In de motivering van de bestreden beslissingen wordt immers verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, en naar de feitelijke rechtsgrond ervan.

Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze motiveringen hem niet in staat stelt te begrijpen op basis van welke juridische en feitelijke gegevens de door hem bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht. Een schending van artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 blijkt niet.

Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710).

Verzoeker betwist dat de motieven afdoende zijn.

In antwoord op de verzoekende partij haar concrete kritiek, die de inhoud van de bestreden beslissing betreft, laat de verwerende partij vooreerst gelden dat de verzoekende partij dient te voldoen aan de voorwaarden van artikel 9ter van de Wet dd. 15.12.1980, om in aanmerking te kunnen komen voor een verblijfsrecht op basis van deze bepaling.

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt afdoende dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, na grondig en zorgvuldig onderzoek van de verzoekende partij haar concrete situatie heeft geoordeeld dat de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond diende te worden verklaard. Verzoekende partij laat na aan te geven waarom deze motivering niet afdoende zou zijn, dan wel kennelijk onredelijk.

In antwoord op de verzoekende partij haar concrete kritiek, die de inhoud van de bestreden beslissing betreft, laat de verwerende partij vooreerst gelden dat de verzoekende partij dient te voldoen aan de voorwaarden van artikel 9ter van de Wet dd. 15.12.1980, om in aanmerking te kunnen komen voor een verblijfsrecht op basis van deze bepaling.

Artikel 9ter §1 bepaalt als volgt:

[...]

Uit het administratief dossier blijkt dat de arts-adviseur de voorgelegde stukken aan een uitvoerig en degelijk onderzoek heeft onderworpen, doch dat diende te worden besloten dat er vanuit medische standpunt op heden geen bezwaar meer is tegen een terugkeer naar het land van herkomst nu een medische behandeling beschikbaar en toegankelijk is in Venezuela.

Het loutere feit dat de verzoekende partij medische attesten heeft voorgelegd, waaruit de verzoekende partij zelf afleidt dat zij voldoet aan de voorwaarden van art. 9ter van de wet en op die grond moet worden gemachtigd tot verblijf, maakt uiteraard niet dat de aanvraag zonder meer gegrond dient te worden verklaard; zulks zou net een negatie zijn van de vereiste dat door de arts-adviseur een advies moet worden verstrekt, hetgeen in casu ook gebeurd is.

Uit het advies van de arts-adviseur blijkt duidelijk dat de gezondheidsproblemen die werden aangehaald door de verzoekende partij terdege werden onderzocht, doch dat diende te worden besloten dat deze op heden geen reëel risico inhouden voor het leven of de fysieke integriteit, aangezien de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het herkomstland.

Uit het advies van de arts-adviseur blijkt duidelijk dat rekening werd gehouden met de medische verslagen die de verzoekende partij heeft voorgelegd.

De verzoekende partij kan niet dienstig anders voorhouden.

Gelet op het feit dat de arts-adviseur adviseert dat er geen bezwaar is vanuit medisch oogpunt naar een terugkeer naar Peru, is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, om het advies van de arts-adviseur te volgen.

Terwijl het de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, als annulatierechter, niet toekomt zich in de plaats te stellen van de ambtenaar-geneesheer noch van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid bij het nemen van diens advies/beslissing, doch enkel kan nagaan of de beslissing niet kennelijk onredelijk is.

Verweerder laat dienaangaande nog gelden dat uit het advies van de arts-adviseur blijkt dat werd vastgesteld dat er in hoofde van de verzoekende partij geen contra-indicatie is om te reizen.

De verzoekende partij haar kritiek kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Uit de wettekst van art. 9ter §1 van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980 en uit de toelichting in de voorbereidende werken, blijkt onbetwistbaar dat de beoordeling van de door de vreemdeling voorgelegde medische attesten toekomt aan de arts-adviseur, die volledig vrij wordt gelaten:

in zijn beoordeling / appreciatie van de medische elementen (waarbij de eed van Hippocrates geldt),

in zijn beoordeling of hij aan de hand van de voorgelegde gegevens een advies kan verschaffen aan de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding (hetgeen ook blijkt uit het gebruik van het begrip 'kan bijkomend advies inwinnen', 'indien hij dat noodzakelijk acht').

"Het komt in de eerste plaats de verzoekende partij toe om erover te waken zich te bekwamen in elke procedure die zij heeft ingesteld, en, indien nodig, deze procedures te vervolledigen en te actualiseren." (R.v.V. nr. 26.814 van 30 april 2010)

Terwijl de verzoekende partij niet dienstig kan betwisten dat ze in het kader van haar aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet de redelijke mogelijkheid heeft gehad om alle relevante informatie op nuttige wijze voor te leggen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel bij feitenvinding houdt in dat het bestuur slechts na een behoorlijk onderzoek van de zaak en met kennis van alle relevante gegevens een beslissing mag nemen. Dit impliceert niet dat verzoekers mondeling dienden te worden gehoord, maar dat zij de mogelijkheid moeten hebben gekregen om bepaalde inlichtingen op een nuttige wijze naar voor te brengen." (R.v.St. nr. 95.805 van 23 mei 2001)

De ambtenaar-geneesheer heeft het medisch dossier van betrokkene grondig onderzocht, maar komt tot de conclusie dat zij niet in aanmerking komt om gemachtigd te worden tot verblijf om medische redenen.

Betreffende de aangevoerde schending van artikel 3 van het EVRM dringt de vaststelling zich op dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet minstens ten dele overeenstemt met de inhoud van artikel 3 van het EVRM (RvS 29 januari 2014, nr. 226.251). Er wordt benadrukt dat volgens het Europees Hof voor de Rechten van de Mens socio-economische of humanitaire omstandigheden in het land van bestemming enkel aanleiding kunnen geven tot een non-refoulement verplichting in zeer uitzonderlijke omstandigheden waar de humanitaire redenen tegen verwijdering klemmend zijn (EHRM 2 april 2013, nr. 27725/10, Samsam Mohammed Hussein e.a. v. Nederland en Italië (ontvankelijkheids-beslissing); EHRM 9 april 2013, nr. 70073/10 en 44539/11, H. en B. v. Verenigd Koninkrijk, par. 114). Dezelfde hoge drempel wordt gehanteerd met betrekking tot vreemdelingen die zich beroepen op hun medische toestand en het gebrek aan medische en sociale zorg in het land van terugkeer, waarbij het EHRM oordeelt dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM aan de orde kan zijn (EHRM 27 mei 2008, N. v. Verenigd Koninkrijk, § 42). Uit de rechtspraak van het Hof volgt dat daarbij allereerst dient vast te staan dat het een medische aandoening betreft die een voldoende ernst heeft, met name een ernstige, van oorsprong natuurlijke fysieke of mentale ziekte die lijden, pijn en een verminderde levensverwachting kan veroorzaken.

Het EHRM heeft in zijn arrest Paposhvili tegen België van 13 December 2016 (Grote Kamer) verder verduidelijkt dat deze "zeer uitzonderlijke gevallen" zich niet enkel kunnen voordoen wanneer er sprake is van een imminente dood, zoals in de zaak D t. het Verenigd Koninkrijk, doch ook in die gevallen waarin bij

uitwijzing van een ernstig zieke vreemdeling er substantiële gronden zijn om aan te nemen dat hij of zij, hoewel er geen imminent levensgevaar is, bij gebreke van beschikbaarheid of toegankelijkheid van een adequate behandeling in het ontvangende land dreigt te worden blootgesteld aan een ernstige, snelle en onherstelbare achteruitgang in zijn of haar gezondheidstoestand die resulteert in intens lijden of een ernstige beperking van de levensverwachting ("situations involving the removal of a seriously ill person in which substantial grounds have been shown for believing that he or she, although not at imminent risk of dying, would face a real risk, on account of the absence of appropriate treatment in the receiving country or the lack of access to such treatment, of being exposed to a serious, rapid and irreversible decline in his or her state of health resulting in intense suffering or to a significant reduction in life expectancy").

In casu is niet gebleken dat dergelijke dwingende humanitaire redenen voorliggen, noch dat de verzoekende partij in Peru zal terechtkomen in mensonwaardige omstandigheden.

De verzoekende partijen slagen er niet in de motieven weergegeven in het medisch advies dat zij in staat is om te reizen en de motieven weergegeven in het medisch advies betreffende de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de noodzakelijke medicatie, medische zorgen en opvolging in het thuisland, te weerleggen. In deze omstandigheden blijkt niet dat de thans voorliggende zaak wordt gekenmerkt door de vereiste dwingende humanitaire redenen en de verzoekende partijen zich dienstig kunnen beroepen op een schending van artikel 3 van het EVRM.

Hoe dan ook toont verzoekster in haar uiteenzetting niet aan dat, mocht zij voor het nemen van de bestreden beslissing zijn gehoord, zij elementen zou hebben bijgebracht die ertoe zouden hebben geleid dat de besluitvorming inzake de bestreden beslissing een andere afloop had kunnen hebben of die de inhoud van de bestreden beslissing hadden kunnen beïnvloeden (zie in deze zin HvJ 10 september 2013, C-383/13 PPU, M.G. e.a. Ro. 38-40).

De gemachtigde handelde na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels.

Verzoekende partij toont geenszins aan dat de gemachtigde een onredelijke of onzorgvuldige beslissing zou hebben genomen en de bestreden beslissing door onwettigheid zou zijn aangetast."

3.3. Artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat administratieve beslissingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn.

Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip "afdoende", zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hoewel verweerder niet in extenso hoeft te antwoorden op alle door verzoekers ingeroepen argumenten, moet uit de bestreden beslissing blijken dat die argumentatie in de besluitvorming werd betrokken en uit de motivering van de beslissing moet kunnen worden afgeleid waarom de argumenten in het algemeen niet werden aanvaard (RvS 4 december 2002, nr. 113.182).

3.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid verder de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

3.5. De bestreden beslissing is het resultaat van een aanvraag die werd ingediend op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. In § 1 van dit wetsartikel wordt bepaald als volgt:

"De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet houdt duidelijk verschillende mogelijkheden in die onafhankelijk van elkaar moeten worden getoetst. Enerzijds handelt het over het geval van een vreemdeling die actueel lijdt aan een levensbedreigende ziekte of aandoening die actueel een gevaar oplevert voor zijn fysieke integriteit, d.w.z. het ingeroepen risico voor het leven of een aantasting van de fysieke integriteit moet imminent aanwezig zijn en de vreemdeling is daardoor niet in staat om te reizen. Anderzijds is er het geval van de vreemdeling bij wie er actueel geen reëel risico is voor diens leven of fysieke integriteit en die dus in principe kan reizen maar die, indien er geen adequate behandeling voorhanden is voor zijn ziekte of aandoening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, het risico loopt op een onmenselijke of vernederende behandeling. Ook al betreft het in dit laatste geval geen acute levensbedreigende ziekte, er is wel een zekere vorm van ernst vereist voor wat betreft de ingeroepen ziekte of aandoening (cf. RvS 5 november 2014, nrs. 229.072 en 229.073).

Wanneer verweerder uitdrukkelijk verwijst naar een advies van een arts-adviseur, uitgebracht volgens een daartoe wettelijk voorziene adviesprocedure, dan maken de motieven van dergelijk advies deel uit van de onbegreepbeslissing en zal ook bij de totstandkoming van dit advies moeten worden voldaan aan de motiverings- en zorgvuldigheidsplicht. Het gegeven dat de arts-adviseur een arts is, impliceert niet dat er op hem bij het verlenen van zijn advies conform artikel 9ter, § 1, vijfde lid van de Vreemdelingenwet geen of een verminderde motiverings- of zorgvuldigheidsplicht zou rusten. Indien zou blijken dat aan het advies van de arts-adviseur een motiverings- of zorgvuldigheidsgebrek kleeft en de aanvraag wordt afgewezen op basis van dit advies, dan zal het dit gebrek in het advies noodzakelijkerwijze leiden tot de vernietiging van de beslissing tot afwijzing van de verblijfsaanvraag.

3.6. De beslissing is volledig opgehangen aan het advies van een arts-adviseur van 22 januari 2024. In dit advies betwist de arts-adviseur de ernst van de medische problemen van het kind L.A. in het licht van (een van) de toepassingsgevallen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet niet. Op basis van de voorgelegde medische stukken stelt hij vast dat dit kind op de leeftijd van 11 maanden een CVA doormaakte met een linker hemiparese tot gevolg en dit kind verder lijdt aan een *“refractaire focale epilepsie”* met tot 6 aanvallen per dag en met bewustzijnsverlies. Hij vermeldt ook dat het kind op 12 september een neurochirurgische ingreep zou ondergaan met als doel om de epilepsie te behandelen. Hij houdt verder rekening met een huidige behandeling die bestaat uit een neurologische en neurochirurgische opvolging, kinesithérapie en revalidatie en de medicatie Frisium en Topomax. Hij stelt vast dat alle nodige medische zorgen beschikbaar zijn in Peru en deze zorgen er ook toegankelijk zijn voor de minderjarige L.A. Wat dit laatste betreft, gaat hij in op de wijze van organisatie van het gezondheidszorgsysteem in Peru, benadrukt hij dat er geen redenen blijken waarom de vader niet actief kan zijn op de arbeidsmarkt in Peru en zo kan instaan voor de eventuele kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp en wijst hij er op dat er ook nog een familiaal netwerk is in Peru. De arts-adviseur steunt zich hiervoor op informatie die is opgenomen in de niet-publieke MedCOI-databank.

3.7. De verzoekende partijen wijzen onder meer op hun schrijven van 30 augustus 2023 ter actualisatie van hun aanvraag om verblijfsmachtiging op medische gronden waarin zij aanvoerden:

- 1) dat de eerdere ervaringen van L.A. met de Peruaanse gezondheidszorgen aantonen dat de geboden zorgen er niet adequaat zijn, nu de behandelende arts in België bevestigt dat dit kind neurochirurgie moet ondergaan om zijn epilepsie onder controle te krijgen, terwijl dit nooit werd voorgesteld in Peru en de artsen in dit land de medicatie – die niet efficiënt genoeg was – gewoon hebben verdergezet zonder alternatieve behandelingen te zoeken;
- 2) dat er volgens een onderzoek dat werd gedownload van het internet, en waarvan een weblink werd vermeld, niet genoeg specialisten in neuropediatrie zijn in Peru om aan de grote vraag te voldoen waardoor er geen gegarandeerde toegang is voor L.A. tot de benodigde zorg en medische opvolging; en
- 3) dat er ernstige problemen zijn met de ziektekostenverzekering in Peru en de kosten voor de medicatie van het kind te hoog liggen voor het gezin, waarbij zij een concrete berekening maakten van de kostprijs van de medicatie Topomax en Frisium.

De verzoekende partijen voeren aan dat hun argumenten niet concreet zijn beantwoord of bekeken in het medische advies en bij uitbreiding in de bestreden beslissing.

3.8. De Raad wijst erop dat op grond van artikel 9ter, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet de aanvrager van de verblijfsmachtiging uitdrukkelijk wordt uitgenodigd om samen met de aanvraag alle nuttige en recente

inlichtingen over te maken aangaande de ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in het land van herkomst of verblijf. Indien de vreemdeling voldoet aan de medewerkingsplicht, is het vervolgens aan de arts-adviseur om de aangebrachte inlichtingen te betrekken in zijn onderzoek en deze op zorgvuldige wijze te beoordelen. Er mag ook worden verwacht dat uit de motivering van de bestreden beslissing, met inbegrip van het advies, blijkt waarom de aangevoerde argumenten niet worden aanvaard.

3.9. De Raad moet vaststellen dat uit de motivering van de bestreden beslissing, meer bepaald het medisch advies waarnaar in deze beslissing wordt verwezen, niet blijkt dat de verschillende door de verzoekende partijen in hun aanvraag opgeworpen argumenten, die zij onderbouwden met medische attesten en/of rapporten, alle concreet werden beantwoord en concreet in rekening werden gebracht. Er blijkt in het voorliggende geval niet dat de argumentatie in de aanvraag concreet in de besluitvorming werd betrokken of waarom de argumenten in het algemeen niet werden aanvaard. Aldus moet samen met de verzoekende partijen worden vastgesteld dat de motivering van de bestreden beslissing, met inbegrip van het medisch advies, niet afdoende is en geen voldoende zorgvuldig onderzoek van de aanvraag voorligt. Het verweer in de nota opmerkingen kan geen afbreuk doen aan de voorgaande vaststellingen. Het standpunt van verweerder dat voor de minderjarige verzoekende partij L.A. niet wordt geconcretiseerd op welk punt de motivering niet afdoende is, mist duidelijk feitelijke grondslag. In zoverre verweerder vaststelt dat op duidelijke wijze werd vastgesteld dat er op heden voor de minderjarige L.A. geen bezwaar bestaat voor een terugkeer naar Venezuela waar de voor hem benodigde medische behandeling beschikbaar en toegankelijk is, gaat verweerder er ook aan voorbij dat de verzoekende partijen afkomstig zijn uit Peru.

3.10. Het middel is, in de besproken mate, gegrond en leidt tot de vernietiging van de bestreden beslissing.

4. Kosten

De verzoekende partijen werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat geen standpunt dient te worden ingenomen inzake de kosten van het geding.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 23 januari 2024, waarbij een aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig november tweeduizend vierentwintig door:

I. CORNELIS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

T. LEYSEN, griffier

De griffier, De voorzitter,

T. LEYSEN

I. CORNELIS